

stojańe žo pač tež wořebnie na jich konž: kač, žo a dñž woni humrësch budu. Ten złowek ma ſwoj hustawjony zaſ, ta ližba joko mjaſezow stoj podla tebe, Bog, ty ſy jomu mroku stawił, tu won ſebužo pſchejzisch, žejo Hiob (14, 5). Lèz rownož pač ten złowek k ſwojim létam, tak ačko k ſwojej dloni, už pſchistawischi ūmožo, ga možo won ſebe glich to žywieńe pſchekrozysch, gaž won take ſte statki zgni, na kotarež ſchybenža a popajzeństwo stojtej, abo gaž won ſam ſebe to žywieńe berjo, abo teke, gaž won take ūnuchterne žywieńe wežo, pſchi kotaremž won te léta ūmožo dostaſch, na kotarež won ſa Božeju wolu pſchisch možascho. Zaſy pſchekrozysjo teke Bog ſam tomu złowekoju to žywieńe, tomu pſchawemu ſ gnadu (Jef. 57, 1. 2); tomu grëſchnikoju pač gniwa dla (Pſ. 55, 24), rowno ačko won teke zaſy togo bogobojaſnego žywieńe ſ gnadu dlejsche hužynijo (1. Kral. 3, 14). Schykuo to jo Bog wot niñernoscji how węzel, a ſa tym ſazaržanim tych złowekow jich konž wotþužil.

Och ty lubi Bog,

Zoſk mē dasch hužywafch dlej tudy togo hñeta,
Pſches ſchaki žurny ſnoj dasch pſchisch na stare léta,
Ga daj tek ſczerpnoscž mē; ſwarnuj pſched ſromotu,
Až ſchere koſy ja ſe zesežu peňaſu!

To Bože ſaſtojańe žo pač teke wořebnie na te ſtatki tych złowekow.

Tich dobre ſtatki pſchikafujo, naporajo, chwali a ſarownają Bog; tym ſlym ſtatкам pač won gramujo, won je ſakaſujo, won jim hobora, až ſe ūestanu (1. Mos. 20, 6), won jim mroki ſtawijo, abo won je teke pſchiwdajo,